

han gav. Jeg ved ikke, hvorfor han gav den; han rettede den til mig, og det er maaske, fordi han er misfornøjet med, at jeg ikke har beskæftiget mig med ham i min første Tale. Det har jeg ikke, jeg talte om nogle af de andre Ministre, den Gang jeg drøftede Spørgsmaalet om det kommende Førerskab i Venstre. Jeg talte om den højtærede Landbrugsminister og om en Minister, der sad noget længere henne paa samme Række og bevægede sig i en sindigere Gangart. Jeg kan forsikre, at jeg tænkte ikke paa den galoperende Justitsminister, da jeg sagde dette, og jeg ved derfor ikke, hvorfor han har henvendt nogle Ord til mig. Han gjorde det, som sagt, i Form af en Selvschildring. Han sagde, at han i Sommer var ved at forfalde i den Grad til Forfængelighed, Selvovervurdering, Magtbegær og Følelse af Uundværlighed og manglende Selvkritik, at han endogsaa havde tænkt paa at udgive sine Taler. Ja, vi har jo nok mærket, at der var noget i Vejen med den højtærede Justitsminister i Sommer; men at det var saa galt fat med ham, tror jeg dog ikke, at nogen havde tænkt. Til denne sygelige Tilstand, som den højtærede Justitsminister har skildret saa træffende, har der selvfølgelig været en naturlig Disposition; men jeg maa dog til hans Undskyldning fremføre, at der er ogsaa Momenter udefra, som kan have virket til at fremkalde den. Den højtærede Justitsminister har, da han blev Justitsminister, vel antagelig i en ca. 25 Aar beskæftiget sig med offentlige Sager eller haft Interesse for offentlige Sager. Af disse 25 Aar har han de 24½ tilhørt Højre, det gamle Estrupske Højre og det nyere Højre, det konservative Folkeparti, og i ½ Aar har han tilhørt Venstre. Det er da ikke saa underligt, at den højtærede Minister, der efter at have gjort Tjeneste ½ Aar i Venstre ser sig udnævnt til Justitsminister, har faaet den Tro, at det er, fordi han er ganske anderledes dygtig end en hvilken som helst af de Jurister, der i 25 Aar har tilhørt Venstre. Den højtærede Justitsminister giver paa Møder Udtryk for denne Tro ved at mene, at han ved bedre, hvad der er Venstrepolitik, end de Mænd, der har tilhørt Venstre hele deres Liv. Det er naturligt, at han har faaet denne Opfattelse, men der kommer naturligvis det Øjeblik, da det maa siges til ham, at det er en Misforstaaelse, og det kan være, det er

blevet sagt til ham. Det kan være, at han har henvendt sig til den højtærede Statsminister og sagt, at nu, da der var udgivet Taler fra konservativ og radikal Side, som skildrede disse Partiers Synspunkter under Krigen, burde der ogsaa være en Samling Taler fra Venstres Side, og dem havde han tænkt paa at udgive, og saa kan det være, at den højtærede Statsminister har sagt nogle advarende Ord og maaske med det samme tilføjet en Forklaring paa, hvorfor den højtærede Justitsminister blev taget til Justitsminister, som vi alle sammen ved, fordi han havde gjort en særlig kvalificeret Tjeneste, der kvalificerede ham til at blive Justitsminister i dette Øjeblik, men i intet som helst andet Øjeblik.

Den højtærede Finansminister gav Oplysninger om indeværende Aars Udgifter, og de Meddelelser, han gav nu, men ikke ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, gav det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ret i hans Beregning af det kommende Underskud. Naar jeg har anslaaet det til 100 Mill. Kr., medens Ministeren nu siger, at det bliver 150 Mill. Kr., var det, fordi den højtærede Minister ikke den Gang havde givet de Meddelelser, som han nu har givet. Jeg tog ogsaa udtrykkelig alle mulige Forbehold med Hensyn til mine Bemærkninger, jeg udtalte, at jeg byggede dem kun paa Ministerens Meddelelser. Naar man har hørt de nye Meddelelser, kan man endogsaa komme til den Anskuelse, at naar Finansministeren nævner et 150 Mill. Kr.s Underskud, bliver det maaske ikke derved.

Den højtærede Minister gav saa Oplysning om sin Overtrækning af Nationalbankkontoen. Denne Overtrækning kan neppe betyde andet, end at hele den likvide Kassebeholdning, som forefandt ved Statsregnskabets Aflæggelse, og hvoraf, som jeg formodede, den Del, der var anbragt i sønderjydske Banker, ikke var likvid paa den af Ministeren ellers definerede Maade, er opbrugt, og at Ministeren derfor nu arbejder med Laan i Nationalbanken. Jeg har saaledes hurtigere, end jeg kunde tænke mig det, faaet Bekræftelse paa, at Finansministeren i Aar vilde komme til at vise, hvorledes man administrerer uden at have nogen likvid Kassebeholdning, og det har jeg ønsket oplyst, fordi Talere af Venstre i Sommer har opholdt sig saa meget ved Spørgsmaalet om Kassebeholdningens Likviditet. Man har talt om, hvor meget af den store Kassebeholdning, der forelaa ved Ministeriets